

# ॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः  
 पशवः पशूनेवाव रुद्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति  
 छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन् वौऽभागानि हव्यं वक्ष्याम  
 इति तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै  
 देवतायै वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव  
 तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं  
 कामयेत ॥ १ ॥

पापीयान्श्स्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमप  
 गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्श्स्यादिति  
 सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति  
 वसीयान्भवत्यथो यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष  
 यज्ञमुखादृद्ध्या योऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि  
 भवन्त्यष्टारखरा गायत्री गायत्रः ॥ २ ॥

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्ध्या अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ

सावित्राणि भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि  
यातयति यदि कामयेत छन्दांसि यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यृचमन्  
कुर्याच्छन्दांस्येव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत  
यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमिति यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव  
यज्ञयशसेनार्पयत्यृचा स्तोमं समर्धयेति॥३॥

आहु समृद्धौ चतुर्भिरभिमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि  
छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसुव इत्याहु प्रसूत्या  
अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुम्प्राविशत्स एतामृतिमनु  
समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराभिर्भवति सयोनित्वाय स  
यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या  
उभयतः क्षणूर्भवतीतश्चामुतश्चार्कस्यावरुद्धौ व्याममात्री  
भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता  
भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स  
एषां वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वेणवी भवति वीर्यस्यावरुद्धौ॥४॥

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सप्तविंशतिश्च॥१॥ [१]

व्यूद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामगृभ्णन्नशनाम्  
दत्ते यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि

दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे युञ्जथा ५  
 रासंभं युवमिति गर्दभमसत्येव गर्दभम्प्रतिष्ठापयति  
 तस्मादश्वद्गर्दभोऽसत्तरो योगेयोगे त्वस्तरमित्याह ॥ ५ ॥

योगेयोग एवैनं युङ्क्ते वाजेवाजे हवामह इत्याहान्नं वै  
 वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे सखाय इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवाव  
 रुद्धेऽग्निदेवेभ्यो निलायत तम्प्रजापतिरन्वविन्दत्प्राजापत्यो-  
 ऽश्वोऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्त्यै पापवस्यसं वा एतत्क्रियते  
 यच्छ्रेयसा च पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति  
 पापीयान् ॥ ६ ॥

ह्यश्वद्गर्दभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै  
 तस्माच्छ्रेयाः सम्पापीयान्पुश्चादन्वेति बहुर्वै भवतो  
 भ्रातृव्यो भवतीव खलु वा एष योऽग्निश्चिनुते वज्रश्वः  
 प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्तीरित्याह वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव  
 क्रामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह रौद्रा वै पशवो  
 रुद्रादेव ॥ ७ ॥

पशून्निर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजा सहेत्याह  
 पूषा वा अर्ध्वनाः संनेता समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष

यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानां५ सम्भरन्पृथिव्याः  
 सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायंतनमेवैनं  
 देवताभिः सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह  
 येन॥८॥

संगच्छते वाजमेवास्य वृङ्क्ते प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः  
 सम्भृत्य इत्याहुरियं वै प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं  
 यद्वल्मीकोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मीकवपामुप  
 तिष्ठते साख्यादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः५ सम्भरत्यग्निम्पुरीष्य  
 इत्याह येन संगच्छते वाजमेवास्य वृङ्क्तेऽन्वग्निरुषसामग्रम्॥९॥

अख्यदित्याहानुख्यात्या आगत्य वाज्यध्वन आक्रम्य  
 वाजिन्पृथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तरया  
 द्वाभ्यामाक्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः  
 पशवः प्र जायन्ते द्यौस्ते पृष्ठम्पृथिवी सधस्थमित्याहेभ्यो वा  
 एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः समैरयद्रूपमेवास्यैतन्महिमानं  
 व्याचष्टे वज्री वा एष यदश्वो दद्विरन्यतोदद्ध्यो  
 भूयाल्लौमभिरुभयादद्ध्यो यं द्विष्यात्तमधस्पदं ध्यायेद्वज्रेणैवैनं  
 स्तृणुते॥१०॥

आहु पापीयान्बुद्रादेव येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च॥२॥ [२]

उत्क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या  
अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्तेऽप उप  
सृजति यत्र वा आप उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति  
तिष्ठन्त्योषधीः प्रतितिष्ठन्तीः पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून्  
यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानम्प्रजास्तस्मादप उप सृजति  
प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः॥११॥

स्याद्रख्यांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव  
जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रख्यांसि  
घ्नन्ति जिघर्म्यग्निम्मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि पुरुषो  
यज्ञमभिगच्छति प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वेत्याह सर्वं ह्येष  
प्रत्यङ्मुखेति पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्येष  
जातो महान्॥१२॥

भवति व्यचिष्टमन्नं रभसं विदानमित्याहान्नमेवास्मै  
स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्मि  
वचसा घृतेनेत्याह तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति तद्वाचा  
वदत्यरख्यसेत्याह रख्यसामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो

अ॒ग्निरित्या॒हाप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधा॒त्यप॑चितिमान्भवति॒ य  
ए॒वं॥१३॥

वेद॒ मन॑सा॒ त्वै तामा॑प्तुम॒रह॑ति॒ याम॑ध्व॒र्युर॑न॒ग्नावा॑हुतिं  
जुहोति॒ मन॑स्वती॒भ्यां जुहो॑त्याहु॒त्योरा॑स्यै॒ द्वाभ्या॑म्प्रति॑ष्ठित्यै  
यज्ञ॑मुखेय॑ज्ञमुखे॒ वै क्रि॒यमाणे॑ य॒ज्ञः र॒ख्यांसि॑  
जिघा॑सन्त्ये॒तर॑हि॒ खलु॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञमुखं॒ यर्ह्ये॑न॒दाहु॑तिरश्नुते  
परि॑ लिखति॒ र॒ख्यंसा॒मप॑हत्यै॒ तिसृ॑भिः॒ परि॑ लिखति॒ त्रिवृ॑द्वा  
अ॒ग्निर्या॑वा॒नेवा॑ग्निस्तस्मा॒द्र॒ख्या॒स्यप॑ हन्ति॥१४॥

गा॒य॒त्रि॒या परि॑ लिखति॒ तेजो॒ वै गा॑य॒त्री तेज॑सै॒वैन॒म्परि॑  
गृह्णा॑ति॒ त्रि॒ष्टुभा॒ परि॑ लिखतीन्द्रि॒यं वै त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॒येणै॒वैन॒म् परि॑  
गृह्णा॑त्यनु॒ष्टुभा॒ परि॑ लिखत्यनु॒ष्टुप्सर्वा॑णि॒ छन्दा॑सि॒ परि॒भूः  
पर्या॑प्त्यै॒ मध्य॑तो॒ऽनु॒ष्टुभा॒ वाग्वा॑ अ॒नु॒ष्टुप्स॒स्मान्मध्य॑तो॒ वा॒चा  
व॑दामो॒ गा॒य॒त्रि॒या प्र॑थ॒मया॒ परि॑ लिखत्यथा॒नु॒ष्टुभा॒थ त्रि॒ष्टुभा॒  
तेजो॒ वै गा॑य॒त्री य॒ज्ञोऽनु॒ष्टुगिन्द्रि॒यं त्रि॒ष्टुप्तेज॑सा॒ चैवेन्द्रि॒येण॑  
चो॒भय॑तो॒ य॒ज्ञम्परि॑ गृह्णाति॥१५॥

अ॒न्यौऽध्व॑र्युर्म॒हान्भव॑ति त्रि॒ष्टुभा॒ तेजो॒ वै गा॑य॒त्री त्रयो॑दश॒ च॥३॥ ————— [३]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इति॑ खनति॒ प्रसू॑त्या॒ अथो॑

धूममेवैतेन जनयति ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमित्याह  
 ज्योतिरेवैतेन जनयति सौऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत्तं देवा  
 अर्धर्चेनाशमयञ्छिवम्प्रजाभ्योऽहिः सन्तमित्याह प्रजाभ्यं  
 एवैनं शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपाम्पृष्ठमसीति  
 पुष्करपर्णमा॥१६॥

हरत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदा  
 हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णं  
 सयोनिमेवाग्निं सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो  
 वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद्वाग्याणां  
 पशूनां चर्मणा सम्भरेद्वाग्यान्पशूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन  
 सम्भरत्यारण्यानेव पशून्॥१७॥

शुचार्पयति तस्मात्समावत्पशूनाम्प्रजायमानानामारण्याः  
 पशवः कनीयाः सः शुचा ह्यृता लोमतः सम्भरत्यतो  
 ह्यस्य मेध्यङ्कृष्णाजिनं च पुष्करपर्णं च सः स्तृणातीयं  
 वै कृष्णाजिनमसौ पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि  
 गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत तमथर्वान्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो  
 निरमन्थदग्ने इति॥१८॥

आह॒ य ए॒वैन॑म॒न्वप॑श्य॒त्तेनै॒वैन॑ꣳ सम्भ॑रति॒ त्वाम॑ग्रे  
 पुष्करा॒दधी॑त्याह॒ पुष्कर॑पर्णे॒ ह्येन॑मुप॑श्रित॒मवि॑न्द॒त्तमु॑  
 त्वा द॒ध्यङ्घ्रि॑रित्याह॒ दध्यङ्घ्रा॑ आ॒थर्व॑णस्ते॒जस्व्या॑सी॒त्तेज॑  
 ए॒वास्मि॑न्दधाति॒ तमु॑ त्वा पा॒थ्यो वृ॑षेत्याह॒ पूर्व॑मे॒वोदि॑तमु॒त्तरे॑णाभि॒  
 गृ॑णाति॥१९॥

च॒त॒सृभिः॑ सम्भ॑रति॒ च॒त्वारि॑ छ॒न्दाꣳसि॑ छ॒न्दो॑भिरे॒व  
 गा॒य॒त्रीभिर्ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ गा॒य॒त्रो हि ब्रा॑ह्म॒णस्त्रि॑ष्टु॒ग्भी॑ राज॒न्यस्य॑  
 त्रैष्टु॒भो हि रा॑ज॒न्यो यं का॒मये॑त् वसी॒यान्त्स्या॑दित्यु॒भर्या॑भि॒स्तस्य॑  
 सम्भ॑रे॒त्तेज॑श्चै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं च॑ समीची॑ दधात्यष्टाभिः  
 सम्भ॑रत्यष्टा॒र्खरा॑ गा॒य॒त्री गा॑य॒त्रोऽग्निर्या॑वा॒नेवा॑ग्निस्तꣳ  
 सम्भ॑रति॒ सीद॑ हो॒तरि॑त्याह॒ दे॒वता॑ ए॒वास्मै॑ सꣳ सा॒दय॑ति॒  
 नि हो॑तेति॒ मनु॑ष्या॒न्त्सꣳ सीद॑स्वेति॒ वयाꣳसि॑ जनि॒ष्वा हि॑  
 जे॒न्यो अ॒ग्रे अ॒ह्नामि॑त्याह॒ दे॒वमनु॑ष्या॒नेवा॑स्मै॒ सꣳस॑न्ना॒म्र  
 ज॑नयति॥२०॥

एव प॒शूनि॑ति॒ गृ॒णाति॑ हो॒तरि॑ति॒ सप्त॑वि॒ंशति॑श्च॥४॥ [४]

क्रू॒रमि॑व॒ वा अ॑स्या ए॒तत्क॑रोति॒ यत्ख॑न॒त्यप॑ उप॑  
 सृज॒त्यापो॑ वै शा॒न्ताः शा॒न्ताभि॑रे॒वास्यै॑ शुचꣳ श॒मय॑ति॒ सं



ते वा॒युर्मा॑तरि॒श्वा द॑धा॒त्वित्या॑ह प्रा॒णो वै वा॒युः प्रा॒णेनै॒वास्यै॑  
प्रा॒णं सं द॑धाति सं ते वा॒युरित्या॑ह तस्मा॑द्वा॒युप्र॑च्युता दि॒वो  
वृ॒ष्टिरी॑ते तस्मै॑ च दे॒वि वष॑डस्तु॥ २१॥

तुभ्य॑मित्या॑ह षड्वा ऋ॒तवं ऋ॒तुष्वे॒व वृ॒ष्टिं द॑धाति  
तस्मा॑त्सर्वा॑नृ॒तून् व॑र्षति यद्व॑षट्कुर्याद्र॒ख्यांसि॑ य॒ज्ञं  
ह॑न्युर्वडित्या॑ह प॒रोख्य॑मे॒व वष॑ट्करोति नास्य॑ या॒तया॑मा  
वष॑ट्कारो भव॑ति न य॒ज्ञं र॒ख्यांसि॑ घ्नन्ति सुजा॑तो  
ज्योति॑षा स॒हेत्य॑नुष्टु॒भोप॑ नह्यत्यनुष्टुप्॥ २२॥

सर्वा॑णि छ॒न्दांसि॑ छ॒न्दांसि॑ खलु॒ वा अ॒ग्नेः प्रि॒या  
त॒नूः प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॒ परि॑ दधाति वेदु॑को वासो॑ भवति  
य ए॒वं वेद॑ वारु॒णो वा अ॒ग्निरु॑प॒नद्ध॑ उदु॑ तिष्ठ स्वध्वरो॒र्ध्व  
ऊ॒ षु णं॑ ऊ॒तय॑ इति॑ सावि॒त्रीभ्या॑मुत्तिष्ठति सवि॒तृप्र॑सूत  
ए॒वास्यो॒र्ध्वा व॑रुणमे॒निमु॑त्सृजति द्वाभ्या॑म्प्रतिष्ठित्यै॒ स जा॑तो  
गर्भो॑ असि॥ २३॥

रोद॑स्योरित्या॑हेमे वै रोद॑सी तयो॑रेष गर्भो॑ यद॒ग्निस्तस्मा॑दे॒वम॑  
चा॒रुर्वि॑भृत॒ ओष॑धी॒ष्वित्या॑ह य॒दा ह्ये॑तं वि॒भर॑न्त्यथ॒ चा॒रुत॑रो

भवति॒ प्र मा॒तृभ्यो॒ अधि॒ कनि॒क्रद॒द्रा इत्या॒हौष॑धयो॒ वा  
अ॒स्य मा॒तर॒स्ताभ्य॑ ए॒वैन॒म्प्र च्या॑वयति स्थि॒रो भ॑व वी॒ड्वङ्ग॑  
इति॑ गर्द॒भ आ सा॑दयति॥२४॥

सं न॑ह्यत्ये॒वैनमे॒तया॑ स्थे॒म्रे गर्द॑भेन॒ सम्भ॑रति॒ तस्मा॑द्गर्द॒भः  
प॑शूनाम्भा॒रभा॒रित॑मो गर्द॒भेन॒ सम्भ॑रति॒ तस्मा॑द्गर्द॒भो -  
ऽप्य॑नाले॒शेत्य॒न्यान्प॒शून्मे॑द्यत्यन्न॒ः ह्ये॒नेना॒र्कः॑ सम्भ॑रन्ति  
गर्द॒भेन॒ सम्भ॑रति॒ तस्मा॑द्गर्द॒भो द्वि॑रेताः स॒न्कनि॑ष्ठम्पशूनाम्प्र  
जा॑यते॒ऽग्नि॑र्ह्यस्य॒ योनिं॑ नि॒र्दह॑ति प्र॒जासु॒ वा ए॒ष  
ए॒तर्ह्यारू॑ढः॥२५॥

स ई॑श्वरः प्र॒जाः शु॒चा प्र॒दहः॑ शि॒वो भ॑व प्र॒जाभ्य॒  
इत्या॑ह प्र॒जाभ्य॑ ए॒वैन॑ शमयति॒ मानु॑षीभ्यस्त्वम॑ङ्गिर॒  
इत्या॑ह मान॒व्यो हि प्र॒जा मा द्या॑वापृथि॒वी अ॒भि शू॑शुचो  
मान्तरि॑ख्य॒म्मा वन॑स्पती॒नित्या॑हैभ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॑ शमयति॒  
प्रेतुं॑ वा॒जी कनि॑क्रद॒दित्या॑ह वा॒जी ह्ये॑ष नान॑द॒द्रास॑भः  
प॒त्वेति॑॥२६॥

आ॒ह रा॑स॒भ इति॑ ह्ये॒तमृष॑योऽव॑द॒न्भर॑न्न॒ग्निम्पु॑री॒ष्यमित्या॑हा॒ग्नि  
ह्ये॑ष भ॑रति॒ मा पा॒द्यायु॑षः पु॒रेत्या॑हायु॒रेवास्मि॑न्दधाति॒

तस्माद्गर्दभः सर्वमायुरेति तस्माद्गर्दभे पुरायुषः प्रमीते  
बिभ्यति वृषाग्निं वृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां  
गर्भम्॥ २७ ॥

समुद्रियमित्याहापाः ह्येष गर्भो यदग्निरग्न आ याहि  
वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामग्न आ याहि वीतय इति  
यदाहानयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः  
प्रतिष्ठाः स एतर्ह्यध्वर्युं च यजमानं च ध्यायत्यृतः  
सत्यमित्याहेयं वा ऋतमसौ॥ २८ ॥

सत्यमनयोरेवैनम्प्रतिं ष्ठापयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न  
यजमानो वरुणो वा एष यजमानमभ्येति यदग्निरुपनद्ध  
ओषधयः प्रतिं गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा  
अमंतीररांतीरित्याह रख्णसामपहत्यै निषीदन्तो अपं दुर्मतिः  
हनदित्याह प्रतिष्ठित्या ओषधयः प्रतिं मोदध्वम्॥ २९ ॥

अस्त्वनुष्टुबसि सादयत्यारूढः पत्वेति गर्भमसौ मोदध्वं द्विचत्वारिंशच्च॥ ५॥ — [ ५ ]

एनमित्याहोषधयो वा अग्नेर्भागधेयन्ताभिरेवैनः समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याह  
तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्विजः प्रत्नः सधस्थमासददित्याह याभ्यं एवैनम्प्रच्यावयंति  
तास्वेवैनम्प्रतिं ष्ठापयति द्वाभ्यामुपावहरति प्रतिष्ठित्यै॥ ३० ॥ — [ ६ ]

वा॒रु॒णो वा अ॒ग्निरु॒प॒न॒द्धो वि पा॒ज॒सेति॒ वि स्र॑स॒यति॒  
 सवि॒तृप्र॑सू॒त ए॒वा॒स्य॒ विषू॑र्चीं वरु॒णमे॒निं वि सृ॑ज॒त्य॒प॒ उप॑  
 सृ॒ज॒त्यापो॒ वै शा॒न्ताः शा॒न्ताभि॑रे॒वास्य॒ शुच॑ः श॒मय॑ति  
 ति॒सृ॒भि॒रु॒प॑ सृ॒जति॒ त्रि॒वृ॒द्धा अ॒ग्निर्या॑वा॒नेवा॒ग्निस्त॑स्य॒ शुच॑ः  
 श॒मय॑ति मि॒त्रः स॒सृ॒ज्यं पृ॒थि॒वीमि॒त्याह॑ मि॒त्रो वै शि॒वो  
 दे॒वाना॒न्ते॒नैव॥ ३१॥

ए॒न॒स॒ सृ॑ज॒ति शा॒न्त्यै॒ यद्वा॒म्याणा॒म्पात्रा॑णां क॒पालैः  
 स॒सृ॒जेद्वा॒म्याणि॒ पात्रा॑णि शु॒चा॒र्प॒ये॒दर्म॑क॒पालैः स॒  
 सृ॑ज॒त्ये॒तानि॒ वा अ॑नु॒पजी॑वनी॒यानि॒ तान्ये॒व शु॒चा॒र्प॒यति॒  
 शर्क॑राभिः स॒सृ॑ज॒ति धृ॒त्या अथो॑ श॒न्त्वाया॑जलो॒मैः स॒  
 सृ॑ज॒त्येषा॒ वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॑नूर्य॒दजा॒ प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॒ स॒  
 सृ॑ज॒त्यथो॒ तेज॑सा कृ॒ष्णाजि॑नस्य॒ लोम॑भिः सम्॥ ३२॥

सृ॒ज॒ति य॒ज्ञो वै कृ॑ष्णाजि॒नं य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञस॑ स॒सृ॑ज॒ति  
 रु॒द्राः स॒म्भृ॒त्यं पृ॒थि॒वीमि॒त्याहै॒ता वा ए॒तं दे॒वता॒ अ॒ग्ने  
 स॒म॒भर॑न्ताभि॒रे॒वैन॑स॒म्भ॑रति म॒खस्य॒ शिरो॑ऽसी॒त्याह॑ य॒ज्ञो  
 वै म॒खस्त॑स्यै॒तच्छि॑रो॒ यदु॒खा तस्मा॑दे॒वमा॑ह य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॒  
 इ॒त्याह॑ य॒ज्ञस्य॒ ह्ये॒ते॥ ३३॥

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्राण्याभिर्यच्छृत्यन्वन्यैर्मन्त्रयते  
मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां  
लोकानामाप्त्यै छन्दोभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि  
वीर्येणैवैनां करोति यजुषा बिलं करोति व्यावृत्त्या  
इयंतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितान्द्विस्तनां  
करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति पशूनां  
दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवांश्रिमभिचरतः  
कुर्यान्निवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै  
कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दधाति देवतांस्वेवैनाम्प्रति  
ष्ठापयति॥ ३४॥

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरंतु एकविंशतिश्च॥ ६॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिर एतद्यज्ञस्य  
यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त  
शीर्षन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः  
सयोनित्वायादितिस्त्वेत्याहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां  
खनत्यस्या अक्रूरंकाराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां  
त्वा पत्नीरित्याह देवानाम्॥ ३५॥

वा ए॒ता॒म्प॒त॒नो॒ऽग्रे॒ऽकुर्व॑न्ताभिरे॒वैना॑ दधाति धि॒षणा॒स्त्वेत्या॑ह  
 वि॒द्या वै धि॒षणा॑ वि॒द्याभिरे॒वैना॑मभी॒न्दे ग्रा॒स्त्वेत्या॑ह  
 छ॒न्दा॑ँसि॒ वै ग्रा॑श्छ॒न्दो॑भिरे॒वैना॑ँ श्रपयति वरू॒त्रय॑स्त्वेत्या॑ह  
 हो॒त्रा वै वरू॒त्रयो॑ हो॒त्राभिरे॒वैना॑ पचति ज॒नय॑स्त्वेत्या॑ह  
 दे॒वानां॑ वै प॒त्नीः॑ ॥ ३६ ॥

ज॒नय॑स्ताभिरे॒वैना॑ पचति ष॒ड्विः प॑चति ष॒ड्वा ऋ॒तव॑  
 ऋ॒तुभिरे॒वैना॑ पचति द्विः पच॑न्त्वित्या॑ह तस्मा॒द्विः सं॒वत्स॑रस्य  
 स॒स्यम्प॑च्यते वा॒रु॒ण्यु॒खाभी॑द्धा मै॒त्रियो॑पैति शा॒न्त्यै  
 दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोद्व॑प॒त्वित्या॑ह सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वैना॑म्ब्रह्म॒णा  
 दे॒वता॑भि॒रुद्व॑प॒त्यप॑द्यमाना पृथि॒व्याशा॑ दि॒श आ पृ॑ण ॥ ३७ ॥

इत्या॑ह तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि भा॒त्युत्ति॑ष्ठ बृ॒हती  
 भ॒वोर्ध्वा ति॑ष्ठ ध्रु॒वा त्वमि॒त्याह॑ प्रति॑ष्ठित्या असु॒र्यम्पात्र॑-  
 मना॑च्छृ॒णमा॑ च्छृ॒णन्ति॑ दे॒वत्रा॑कं॒रज॑खीरेणा च्छृ॒णन्ति॑ प॒रमं॑  
 वा ए॒तत्प॒यो यद॑ज॒खीर॑म्प॒रमे॑णै॒वैना॑म्पयसा च्छृ॒णन्ति॑ यजु॑षा  
 व्यावृ॑त्यै छ॒न्दो॑भि॒रा च्छृ॒णन्ति॑ छ॒न्दो॑भि॒र्वा ए॒षा क्रि॑यते  
 छ॒न्दो॑भिरे॒व छ॒न्दा॑ँस्या च्छृ॒णन्ति॑ ॥ ३८ ॥

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै  
 माषा अमेध्यम्पुरुषशीर्षममेध्यैरेवास्यामेध्यं निरवदाय  
 मेध्यं कृत्वा हरत्येकविंशतिर्भवन्त्येकविंशो वै पुरुषः  
 पुरुषस्यास्यै व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षं संस्था  
 वितृण्णां वल्मीकवृषाम्प्रति नि दधाति सप्त वै शीर्षण्याः  
 प्राणाः प्राणैरेवैनथ्समर्धयति मेध्यत्वाय यावन्तः॥३९॥

वै मृत्युबन्धवस्तेषां यम आधिपत्यम्परीयाय यमगाथाभिः  
 परि गायति यमादेवैनद्वृङ्के तिसृभिः परि गायति त्रयं इमे  
 लोका एभ्य एवैनल्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्दायते न देयङ्गाथा हि  
 तद्वृङ्केऽग्निभ्यः पशूना लभते कामा वा अग्नयः कामानेवाव  
 रुन्दे यत्पशून्नालभेतानवरुद्धा अस्य॥४०॥

पशवः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेद्यज्ञवेशसं कुर्याद्यथ्संस्थाप  
 शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभते तेनैव पशूनव रुन्दे  
 यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजति शीर्ष्णामयातयामत्वाय प्राजापत्येन  
 संस्थापयति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञम्प्रति  
 ष्ठापयति प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत स  
 एता आप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः॥४१॥

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै  
 प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आ प्रीणात्यपरिमितच्छन्दसो  
 भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता  
 मिथुनाः प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो  
 लोमशाः पशून्नेवाव रुद्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि  
 रूपाण्यग्नौ चित्ये क्रियन्ते तस्मादेता अग्नेश्चित्यस्य ॥ ४२ ॥

भवन्त्येकविंशतिः सामिधेनीरन्वाह रुग्वा एकविंशो  
 रुचमेव गच्छत्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विंशतिम्  
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः  
 साख्यादेव वैश्वानरमव रुद्धे पराचीरन्वाह पराडिव  
 हि सुवर्गो लोकः समास्त्वाग्र ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह  
 समाभिरेवाग्निं वर्धयति ॥ ४३ ॥

ऋतुभिः संवत्सरं विश्वा आ भाहि प्रदिशः  
 पृथिव्या इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भाति  
 प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मादित्याह मृत्युमेवास्मादप  
 नुदत्युद्वयं तमसस्परीत्याह पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप  
 हन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममित्याहासौ वा आदित्यो



ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सायुज्यं गच्छति न संवत्सरस्तिष्ठति  
 नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह  
 ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै॥४४॥

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥८॥ [९]

षड्भिर्दीर्घयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं दीर्घयति  
 सप्तभिर्दीर्घयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवैनं दीर्घयति  
 विश्वे देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग्वा  
 अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमैकस्मादखरादनां सप्रथमम्पदम्  
 तस्माद्यद्वाचोऽनां तं तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति  
 पूर्ण इव हि प्रजापतिः॥४५॥

प्रजापतेरात्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा  
 असृजत प्रजानां सृष्ट्यै यद्विषिं प्रवृज्याद्भूतमव रुन्धीत  
 यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्दे  
 भविष्यद्धि भूयो भूताद्वाभ्याम्प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः  
 प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुषा सम्भृता यदुखा सा  
 यद्विद्येतार्तिमार्च्छत्॥४६॥

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रेतामुखां तपेत्याह ब्रह्म

वै मि॒त्रो ब्र॒ह्म॒न्ने॒वैना॒म्प्रति॑ ष्ठा॒पय॑ति॒ ना॒र्ति॒मा॒र्च्छति॑ यज॑मानो  
नास्य॑ य॒ज्ञो ह॑न्यते॒ यदि॑ भिद्ये॑त॒ तैरे॒व क॒पालैः स॑ꣳ सृ॒जे॒त्सै॒व  
ततः॑ प्राय॑श्चित्ति॒र्यो ग॒तश्रीः॑ स्यान्म॑थि॒त्वा तस्या॑व॒ दध्या॑द्भूतो  
वा ए॒ष स स्वां॑॥४७॥

दे॒वता॒मुपै॑ति॒ यो भू॑ति॒कामः॑ स्याद्य॒ उ॒खायै॑ स॒म्भवे॑त्स ए॒व  
तस्य॑ स्या॒दतो॒ ह्येष॑ स॒म्भव॑त्येष॒ वै स्व॑य॒म्भूर्नाम॑ भ॒वत्ये॒व  
यं का॒मये॑त॒ भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जनये॑य॒मित्य॒न्यत॑स्तस्या॒हृत्या॑व॒  
दध्या॑त्सा॒ख्यादे॒वास्मै॑ भ्रातृ॑व्यं॒ जनय॑त्य॒म्बरी॑षा- द॒न्न॑का॒मस्या॑व॒  
दध्या॑द॒म्बरी॑षे॒ वा अ॒न्न॑म्भ्रियते॒ सयो॑न्ये॒वान्न॑म्॥४८॥

अ॒व॑ रु॒द्धे मु॒ञ्जान॑व॒ दधा॒त्यूर्ग्वै॑ मु॒ञ्जा ऊ॒र्जमे॒वास्मा॑ अपि॑  
दधा॒त्यग्नि॑र्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॒ स क्रु॑मु॒कम्प्रा॑वि॒शत् क्रु॑मु॒कम॑व॒  
दधा॑ति॒ यदे॒वास्य॑ तत्र॒ न्य॑क्तं॒ तदे॒वाव॑ रु॒द्ध आ॒ज्ये॑न॒ सं  
यो॑त्येत॒द्वा अ॒ग्नेः प्रि॑यं॒ धाम॑ यदा॒ज्यम् प्रि॑येणै॒वैनं॑ धा॒न्ना  
सम॑र्धय॒त्यथो॑ तेज॑सा॥४९॥

वैक॑न्कती॒मा द॑धाति॒ भा ए॒वाव॑ रु॒द्धे शमी॑मयी॒मा द॑धाति॒  
शान्त्यै॑ सी॒द त्व॑म्मा॒तुर॒स्या उ॒पस्थ॑ इति॒ तिसृ॑भिर्जा॒तमु॑प॒  
तिष्ठ॑ते॒ त्रय॑ इ॒मे लो॒का ए॒ष्वे॒व लो॒केष्वा॒विदं॑ गच्छ॒त्यथो॑

प्राणानेवात्मन्धत्ते॥५०॥

प्रजापतिरऋच्छेत्स्वामेवान्नं तेजसा चतुस्त्रिंशच्च॥९॥ [१०]

न हं स्म वै पुराग्निरपंरशुवृक्णं दहति तदस्मै  
प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि कानि चेति समिधमा  
दधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य  
एवं वेदौदुम्बरीमा दधात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि  
दधाति प्रजापतिरग्निमसृजत तं सृष्टं रख्यांसि॥५१॥

अजिघांसन्थ्स एतद्राख्योघ्नमपश्यत्तेन वै स  
रख्यांस्यपाहत यद्राख्योघ्नम्भवत्यग्नेरेव तेन जाताद्रख्यांस्यप  
हन्त्याश्वत्थीमा दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनां सपत्नसाहो  
विजित्यै वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुद्धे शमीमयीमा  
दधाति शान्त्यै सशितम्मे ब्रह्मोदेषाम्बाहू अतिरमित्युत्तमे  
औदुम्बरी॥५२॥

वाचयति ब्रह्मणैव ख्यत्रं सः शयति ख्यत्रेण ब्रह्म  
तस्माद्ब्राह्मणो राजन्यवानत्यन्यम्ब्राह्मणं तस्माद्राजन्यो  
ब्राह्मणवानत्यन्यं राजन्यम्मृत्युर्वा एष यदग्निरमृतं  
हिरण्यं रुक्ममन्तरम्प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त

एकंविंशतिनिर्बाधो भवत्येकंविंशतिर्वै देवलोका द्वादश  
मासाः पञ्चतवस्त्रयं इमे लोका असावादित्यः॥५३॥

एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव  
भ्रातृव्यमन्तरेति निर्बाधैर्वै देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वन्त  
तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी भवति भ्रातृव्यानेव  
निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते प्रसूत्यै  
नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्या- मेवैनमुद्यच्छते देवा अग्निं  
धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा  
अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्य॥५४॥

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः  
प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यम्ब्रह्म  
कृष्णाजिनन्तेजसा चैवैनम्ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति  
षडुद्यामं शिष्यम्भवति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते  
यद्वादशोद्यामं संवत्सरेणैव मौञ्जम्भवत्यूर्ग्वै मुञ्जा  
ऊर्जैवैनं समर्धयति सुपर्णोऽसि गुरुत्मानित्यवेख्यते  
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह  
सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥५॥

रख्याꣳस्यौदुम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥१०॥ ————— [११]

समिद्धो अञ्जन्कृदरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः।  
वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वरिष्ठ प्रियमा  
सधस्थम्। घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानां नृजानन्वाज्यप्येतु  
देवान्। अनु त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्ताꣳ स्वधामस्मै  
यजमानाय धेहि। ईड्यश्वासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि  
मेध्यश्च सप्ते। अग्निष्ट्वा॥५६॥

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः।  
स्तीर्णम्बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानम्पृथिव्याम्।  
देवेभिर्युक्तमदितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु।  
एता उ वः सुभगा विश्वरूपा वि परव्योभिः श्रयमाणा उदातैः।  
ऋष्याः सतीः कवषः शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा  
भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानामभि  
संविदाने। उषासा वाम्॥५७॥

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सांदयामि। प्रथमा  
वाꣳ सरथिना सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा।  
अपिप्रयं चोदना वाम्मिमाना होतांरा ज्योतिः प्रदिशा

दिशन्ता॑। आ॒दि॒त्यैर्नो॑ भार॑ती व॒ष्टु य॒ज्ञं सर॑स्वती स॒ह  
रु॒द्रैर्न॑ आ॒वीत्। इ॒डोप॑हृता॒ वसु॑भिः स॒जोषा॑ य॒ज्ञं नो॑  
दे॒वीर॒मृते॑षु ध॒त्त। त्व॒ष्टा वी॒रं दे॒वका॑मं ज॒जान् त्व॒ष्टुर्वा  
जा॒यत आ॒शुर॑श्वः॥५८॥

त्व॒ष्टेदं वि॒श्वम्भु॑वं ज॒जान॑ ब॒होः क॒र्तार॑मि॒ह य॑खि  
होतः। अ॒श्वो घृ॑तेन॒ त्मन्या॑ सम॑क्त॒ उप॑ दे॒वाः ऋ॑तु॒शः पा॑थ  
ए॒तु। वन॒स्पति॑र्दे॒वलोक॑म्प्र॒जान॑न्न॒ग्निना॑ ह॒व्या स्व॑दि॒तानि॑  
व॒र॒षत्। प्र॒जाप॑ते॒स्तप॑सा वावृ॒धानः स॒द्यो जा॒तो द॑धिषे  
य॒ज्ञम॑ग्ने। स्वा॒हाकृ॑तेन ह॒विषा॑ पु॒रोगा॑ या॒हि सा॒ध्या ह॒विर॑दन्तु  
दे॒वाः॥५९॥

अ॒ग्नि॒ष्ट्वा वा॒मश्चो॑ द्वि॒च॒त्वारि॑श॒च्च॥११॥ [१२]

विष्णु॑मु॒खा अ॒न्नप॑ते॒ याव॑ती॒ वि वै पु॑रुषमा॒त्रेणा॑ग्ने तव॒ श्रवो॑ ब्रह्म॑ ज॒ज्ञान॑स्व॒यमा॑तृ॒णामे॑षां  
वै प॒शुर्गा॑य॒त्री क॑स्त्वा॒ द्वाद॑श॥१२॥ विष्णु॑मु॒खा अ॑प॒चिति॑मा॒न् वि वा ए॒ताव॑ग्ने तव॒ स्वय॑मा॒तृ॒णां  
वि॒षूची॑ना॒नि गा॒य॒त्री च॑तु॒ष्प॒ष्टिः॥१३॥ विष्णु॑मु॒खास्त॑नु॒र्वै भु॑वत्॥ [१३]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>